

"ישיבישע בלאט"

"לאמדעס" ב"דף" ב"שאלות" ו"מראי מקומות"

טייטא בלבד, דף מוגה ומורחב ישלח בהקדם

ערכין ג.

לאתווי נשים וכדריב"ל וכו', והאם מוצית את האנשים? עי' רש"י ותוס' בשם בה"ג, ועי' בחי' הגרי"ז מהו שורש מחלוקתם, ועי' שיעורי הגרמ"ד, ובמרחשת ח"א כב' א'.

תוד"ה לאתווי, הביאו בשם התוספתא שחצי עבד חצי בן חורין אפילו את מינו לא מוציא, ועי' ב"ב וב"ח או"ח תרפט' האם את עצמו מוציא, ועי' זכרון שמואל יט' ח'.

נשים מזמנות לעצמן, והטעם שאינם מצטרפות לאנשים עי' רש"י ושיטמ"ק, ועי' צל"ח ברכות מז. שהקשה מהגמרא שם דמפורש שהוא משום פריצות, ועי' הפלאה שבערכין

תוד"ה מזמנות דנו אם מה שמזמנות לעצמן הוא חובה או רשות, ועי' רא"ש ברכות פ"ד ד', ועי' ב"יא או"ח קצט' בשם הסמ"ג, ובמ"ב ושער הציון שם סעי' ד'. ועי"ש עוד בטור שיטת הרב יהודה כהן, ובב"ח והגהות מהר"ח שם, ובמעשה חושב.

איש אין קטן לא, ועי' שיטמ"ק בשם הרא"ש שר"א הקשה למה לא ס"ד למעט אשה, ועי' מעשה חושב.

למיעוטי קטן מכרת, ובתוד"ה למעוטי דנו למה לי קרא, הא אינו בר עונשין, ועי' רא"ש בשיטמ"ק בהשמטות בסוה"מ, וע"ע מעשה חושב ערך דל ורש"ש.

תוד"ה והצרוע, עי' הפלאה שבערכין מה שביאר בדבריהם, ועי' מעשה חושב, הגהות הרא"מ הורו"ק, ועולת שלמה מה שתירצו על קושייתם.

דמסברי ליה וסבר, ועי' תוס' דהקשו דבתורת כהנים מבואר דאפילו כהן שוטה רואה? עי' תירוצם, ובבאור דבריהם עי' שיעורי הגרמ"ד, וע"ע תוס' בשבועות ו. מה שתירצו, ועי' חזו"א נגעים ב' סק"ח, ושיטת הרמב"ם עי' טומ"צ ט' ב' ובכס"מ שם ובשפת אמת.

אי יכול לפסוק על נגעי עצמו ע"י אחר, עי' רמב"ם שם הל' א', וחזו"א נגעים ד' סק"י, ועי' ברכת כהן עה"ת סי' מה'.

לאתווי ערל וכו', ועי' תויו"ט פרה יב' י' שהקשה אמאי לא אמרינן בזה נמי לרבות אשה וקטן, עי' מה שתירץ בזה וע"ע ערכי עלי בתוד"ה זה.

ע"ע רש"י באיזה ערל איירי, ועי' רעק"א בגליונות הרמב"ם פרה י' ו', ועי' מעשה חושב אי כשר לכתחילה.

לאתווי קטן, ובצאן קדשים הקשה הא מפורש בסיפא דר"י מכשיר בקטן, ועי' מעשה חושב.

ע"ב

לאתווי עברים, ובמאי איירי עי' רש"י ותוס' כאן, ועי' רש"י ור"ן כתובות קי', ובהפלאה שבערכין.

ואין הכל מוציאין וכו', ובתוד"ה לאתווי הקשו דתיפו"ל מרישא, ועי' רש"ש, צאן קדשים והפלאה שבערכין.

הכל מעלין לירושלים וכו', עי' רבינו גרשום, ועי' מעשה חושב מה בא לחדש,

כהנים איצטריכא ליה וכו', ועי' מג"א או"ח תרלט' סק"ח איך שלמד דברי הגמרא, ולמד מכאן מקור לדברי הרמ"א שנוהגים להקל שלא לישן בסוכה היכא שאין יכול לדור בה עם אשתו, ועי' באור הגר"א שם, והפלאה שבערכין כאן מה שתמהו עליו, וביארו באו"א את דברי הגמרא, ועי' עולת שלמה ומעשה חושב.

תוד"ה ובני, כתבו דה"ה שיכלנו לומר בלזוים שס"ד לפוטרם מסוכה עי"ש, ועי' מעשה חושב והפלאה שבערכין, ועי' תשובה מאהבה ח"א סי' יג'.

באחרונים הקשו כמה קושיות לפי מדברי רש"י שאם ימנע מלהזקק לאשתו פטור מן הסוכה, עי' הגהות יעב"ץ והגהות הגר"א, ועי' שער אפרים סי' לז' ובהפלאה שבערכין.

והני כהנים הואיל ואשתרי כלאים לגביהו וכו', צנ דאשתרי בעידן עבודה וכו', ועי' תוס' מנחות: ד"ה תכלת מה שהקשה מכאן לשיטת ר"ת דהיתר כלאים בציצית הוא גם בלילה, ועי' רא"ש הל' ציצית סי' ב' מה שביאר דבריהם, ועי' רמב"ם וראב"ד ב-ב' מקומות סוף כלאים, וכלי המקדש ח' יב' שנחלקו בזה אי כלאים בבגדי כהונה הותר שלא בשעת עבודה, עי' מהרי"ק רדב"ז ושער המלך בכלאים, וכס"מ בכלהמ"ק, ועי' שאגת אריה כט-ל מה שביאר במחלוקתם, ובערול"נ יבמות ה: ועי' שיעורי הגרמ"ד.

עי' קובץ הערות ט' סק"א איך שביאר מחלוקתם, ועי' בית הלוי ח"א א' סק"ג ועי"ש סק"ד ואילך למה נחשב איסור הא מצוות לאו להנות נתנו? עי' הפלאה שבערכין.

תוד"ה הני הקשו למה לא נחייב נשים בציצית משום שהוקשו לכלאיים וכן להיפק, עי' תי' כאן ובשאר מקומות, ע"ע רמב"ן בקידושין לג: ריטב"א בשבת כז: ותו"י יבמות ד.

רש"י ד"ב"ה שלא ביאר למה לא יכלו להניח על הבגדי כהונה, ועי' עולת שלמה, והוציא מכאן לדעת הרשב"א דבתש"י פוסל חציצה, ועי' ב"ח ריש סימן כד' ובמג"א שם סק"ו.

קמ"ל דלא מעכבי אהדדי, ועי' שיטמ"ק שהקשה מהמבואר בזבחים יט. דכהנים בעבודתם פטורים מהתפילה ומן התפילין, עי' שאגת אריה לז' ובהפלאה שבערכין.

תוד"ה ציץ, כתבו דאין זה חידוש לומר שחייבים אף שפטורים בשעת עבודה, ועי' מעשה חושב שהקשה מסוכה דלעיל, ועי' הפלאה שבערכין.

הואיל ואינייהו בתקיעה כוליה שתא, ועי' חינוך שפד' מה שהוכיח מכאן, ועי' ש"ש מנ"ח ד-ז

שווה היובל לר"ה לתקיעה ולברכות, ועי' טורי אבן ר"ה כו: מה שייך ברכות אלו ליו"כ, ועי' מעשה חושב, וע"ע טור"א שם כט. למה ס"ד דבגלל ששנים יוקש דינם זה לזה?

תוד"ה מוכרין, עי' מה שהקשו על דברי רש"י, ועי' הפלאה שבערכין ומעשה חושב, ועי' רש"י בר"ה כט. בשם רבו, וכן הביאו התוס' פה בשם רבי יצחק הלוי שגרס מקדישין לעולם וגואלין לעולם, ועי' עולת שלמהמה שביאר בזה, וע"ע תוס' בר"ה כט.

אימא במצוות ר"ה נמי לא לחייבו, ועי' יום תרועה וטורי אבן ר"ה כט. סהקשו שאין החילוק הנ"ל הלויים רק בערי הלויים, אבל במקומות אחרים דינם שווה לישראל ומה ס"ד לפוטרים? עי' תירוצם, ועי' מעשה חושב שהקשה למה לא נימא שכשאיין היובל נוהג לא ינהג שופר?

לע"נ הג"ר חיים בן-ציון בה"ג רבי משה זצ"ל גלב"ע טו' כסלו תשע"ח
להערות והארות 0527652935, או 7652935@gmail.com לקבלת הדף במייל
שלח בקשה לכתובת זו, והדף יישלח אליך בל"ג מידי יום.